

Od nekdanj slovenske so reke slovele,
a lepše od Soče bilo ni nobene,
nobene bolj znane in bolj zaželjene,
v poletni vročini, ko turiste prižene.
Ko najbolj je Triglav visok 'zmed gora,
najlepša iz rečic je Soča bila.

Mnog kterga fantiča in majhne deklice
oko je v avtu solze prelivalo,
ker kampov ob Soči bilo je premalo,
dokler ni njih staršev srce že zastalo.
Kdor slišal je sloves te Soče razvpit,
je bil v banko primoran it dvignit kredit.

A njena lepota žal ni bila večna,
saj truma turistov ji ni dobro dela.
Le v kup embalaže jo vso je odela,
da prej lepa reka se zdaj povprečna je zdela.
In kdor je prej rad ob tej reki postal,
je svoje denarce zdaj v terme oddal.

In taka bo Soča žal tudi ostala.
Če nas se dejanja nič ne spremenijo,
edinstvenim barvam ki se iskrijo
v valovih prelepih recimo adijo.
A vendar ljudje, ki imamo vso moč,
dajmo ponudimo Soči pomoč.